

Forslag til forespørgselsdebat om de overordnede principper i Inatsisartutlov om valg til Inatsisartut, herunder metode til fordeling af mandater, antal Inatsisartutmedlemmer samt hvorledes vi kan sikre bred repræsentation fra landet, med kredsmandater fra de gamle 17 kommuner før kommunesammenlægningerne, og ud fra bystørrelse.

(Medlem af Inatsisartut Jens NapātōK', Naleraq

(1. behandling)

Tak til Inatsisartutmedlem Jens NapātōK' for forslaget.

Demokraatit mener, at det er vigtigt, at det er befolkningen, der sammensætter Inatsisartut. I andre lande ser vi, at man ikke kan stemme på alle politikere, men kun på de politikere, der stiller op i en bestemt del af landet. Herhjemme kan alle stemme på alle, og det system er vi glade for, da det sikrer, at alle borgere kan stemme på lige præcis den politiker, som den enkelte finder bedst egnet til at sidde i Inatsisartut. Dette system ønsker vi ikke at ændre.

Vi er til gengæld åbne for at kigge på om antallet af medlemmer i Inatsisartut er det rette. Umiddelbart er det vores holdning, at 25 medlemmer ville være tilstrækkeligt, men dette bør naturligvis undersøges ordentligt, da det heller ikke må være sådan, at det bliver alt for svært for nystartede partier at opnå stemmer nok til at blive repræsenteret i Inatsisartut.

Vi så også gerne, at vi kiggede på partitilskudssystemet, der i meget høj grad favoriserer de største partier. Vi har således set, at de største partier med systemet i hånden har været i stand til at afvikle ret stor gæld. Her ser vi gerne en ændring således, at fordelingen af partitilskud bliver mere solidarisk og rimelig. Vi ser også gerne et system, der baserer sig på antallet af stemmer i stedet for på antallet af mandater. Dette vil nemlig betyde, at der ikke vil være en økonomisk fordel for et parti ved at optage en partihopper som medlem.

Med disse bemærkninger håber jeg på en god debat.